

Öztürk Acun

- şiirler -

Yayın Tarihi:

10.10.2018

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması, gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması, kullanılması, dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Öztürk Acun

1956 Şavşat doğumluyum. 1975 yılında öğretmen Okulundan mezun oldum. Mardin, Kars, Bilecik, Sakarya İllerinde öğretmenlik ve yöneticilik yaptım. Gazi E.Fakültesinin EYTPY bitirdim Aksaray, Ankara illerinde Müfettiş olarak çalıştım şu an Antalya Maarif Müfettişi olarak çalışıyorum.

Adalet

Tatlı bir uykuya başlayınca
Tatlı bir rüya gör korkma
Ölüm sessizliğine dalınca
Kaçış yok yok kurtulmaca

Dünya budur ezikliğin olacak
Kaçışma boyun bükme bitecek
Korkuya kapılma olmayacak
Sarıp sarmalayıp toprak olacak

Doymadım tat bulmadım yaşamda
Biri bitince ötekisi başlamada
Adaleti var kerameti çok karşımda
Nur yağacak rahmetinle karşımda

Öztürk Acun

Aldırma

Kime güvenirsin bilmeden kime
Dert edinme düşün kalma eline
Hatıralarımız kendi haline
Tutsak etmelisin kini içine

Bir deli çıkar bozarsa kafanı
Kabahat bende mi diye cefanı
Kötü sözü çok çokta söz ustası
Sabırlı ol anlamsızca bakanı

Sinek gibi vızıldar hep kötü söz
Ummadığın kişiden alırsın hız
Sinersin gurbette öyle mekansız
Çek çileni gürültüsüz habersiz

İnan olsun inanç bulsun durusun
Tatlı olsun tatlar bulsun yenilsin
Dilin olsun dilber ile buluşsun
Canımız sağolsun neşe yaşansın

Öztürk Acun

Alışkı

Aldırmak istemiyorum aslında
Yine de asılıyor suratım
Bozulunca bir şeye üzülnce
Hakim olamıyorum elim ile koluma
Bir de söz geçirsem soluma
Bilemem ki nasıl olurum yarına
Girmiş kafama bu illet
Gel de bu duruma alış
Alışamazsın
Eskisi gibi savaşılamazsın
Yol yakınken döneyim mi
Olduğumdan başka görüneyim mi

Hoşuna gider bazısının
Yağ çeker sesin etmezsen
Arsızlık edip gülersen
Senden ala insan yok

Öztürk Acun

Anlamalı Güvenmeli

Tutamıyorum ellerimi
Uzaniyor sevgime
El âlem güveniyor sözüme
Şaşıyorum güvenmeyen sevgilime
Tut ki öyleyim tut ki böyleyim
Saymak lazım inanmak lazım halimize
Güvenmeli kendimize

Öztürk Acun

Aşk Mıdır Kutsal

daha dündü sanki
yüreğim atarken küt küt
sebebini bilmeden ellerim bir yanda
kutsal mıdır sevmek
yoksa aşk mı olunan
tanımadığım
yoluna canımı koyduğum
dağları düzleri aşip saydığım
karlı yolları erittiğim gidememekten
hasretimi yaşayamamaktan
kavuşamamaktan erinçe
düşmeyeyim el diline
benim anlaşılın aşkına ömür veren

Öztürk Acun

Aşka Razi olmak

Yalınız
Aşk tutuklu yüreklerde
Kızıl kıyamet kopuyor kudretten
Yemin billah sevmeyecekti
Kelepçeli aşk
Çaresiz paslandı yıllarca
Gerçek eridi
Semirdi yalan
Seni seviyorum demek nasipse
Seversin
Aşkla sevmek ibadet
Taş üstü
Soğuk sıcak
Keyif rahat aramaz
Sevgi varsa razısın aşka

Öztürk Acun

Aşkın Gözyaşı

Parçalanan gönül telaşla nazla
Duyarcasına kin tüm sülalesine
Üşenmeden üşümeden
Tazeliğin ötesinde ritimli
Yanlış kıyaslar içinde
Tereddüt etmeden dağdan gelen
Borçlu gibi kapıda
Ayrılacakmış gibi yapıda
Ölmeyecekmiş gibi kibirli

Şevercesine dinlenen
Öpercesine koçakçasına hırslı
Suçlu gibi kaçacak aşkın gözyaşı

Gönlü uzar bir diyardan uzaklara
Elin değmediği
Düşüp kaldığım yerlere
Helalleşmeden sormadan
Git uzaklara nazlı bulutta

Öztürk Acun

Bahar Günü

hey gidi günler kotanada üç çift öküz
modgam mıyız biz yine güz
yazlık ekilecek güzlük sürülecek
dost düşman düşünüp
helal be diyecekler aç kalmasın çoluk çocuk
çerçici kışmış incir, kırık leblebi satıyor
kolcu başı işitti duymamazlıktan gelip halaa hoo! diyor
buna uymayan hodağa kesek toprak atıyor

Öztürk Acun

Başkaldırı

Uyandığında
Açık mıydı gözlerin
Açık sayma kırk yıllık uyku biter mi
Yine her yer karanlık
Güneş tepede
Bir bakasın ufukta
Yaşiyor muyuz aydınlığı
Çıkışı karanlıktan
Yine sırlar karıştırıyor kafamı
Siz çektiniz mi cefayı
İyi vallahi bozmamışsınız kafayı
Billur karanlığında işin esrarengiz tutumu
Birden biber gazını yuttum
Suratım kırmızı, üstüm ıslak
Bana konuşmak yasak
Bir de hakkımızı sorsak
Ayıp mı olur kayıp mı olur

Bayrak dalgalanıyor ısıtıyor tepede
Güneş sebepsiz
Gözümüz yaşarıyor ufuktan bakınca
Çare için bağıriyorum
Baş kaldırıyorum haksızlığa
Uymak istiyorum çağa
Uyumadan uyutulmadan
Artık gel gir kolumdan
Mermi gibi yücelt meydandan
Adını gösteri say

Öztürk Acun

Bekar

Her sabah
Önle akşam biz bekar insanlar
Aç gider aç geliriz
Ellerimiz sayılmaz o denli
Yine aç gider aç kalırız
Boyumuz fidan gibi göbeksiz
Derbederlik değil yatağı soğuk
Evin çiçeği yok

Fareler akın etmezse yanımıza
Yorgun kafa
Aç karın
Ölmazsa da dert ortağın
Sığınma çekilmez rakı şaraba
Eğilme önünde biata
Gözlerin imgeler kurar
Kızarmış tavuk pilav görürcesine
Varlıklı geleceğine
Özgür kal
Yine tek yine yalnız
Plan yapınca
Kökün sökünce aç gider tok geliriz

Öztürk Acun

Bekleyiş

Konuşacak yar bulamadım
Durup derdim diyemedim
Halinden haber soramadım
Gelsin de dostlarım görsünler

Bekledim çok zamandır
Aldanmak sanki doğaldır
Mertlik sözünde durmadır
Dostlar gelsin de görsünler

Söz verince tutmak lazım
Randevu yerine gelmek lazım
Gerçekler olmalıdır özüm
Bütün halimle hep doğalım

Öztürk Acun

Bir Diyarbakır

Sabahın seheriydi otogara geldiğim
Karpuz vardı satılık satıcısı hin kazıkçı birisi
Hayin hayin baktı gözüme
Yabancı olduğuma aldırmadan korkunç cüsseyle
Niye soruyorsun al der gibi, arkadaşlar bilmiyor para da harcamıyor
Daha onsekizinde çoğumuz
Okuldan yeni mezunuz
Hep buralar yurdumuz
İnsanları sevincimiz

o saatte dolmuş yok
kalmamış adam soracak
En iyi lokanta Dilan'mış
Yanında her şey varmış Mardin'e Kale kapısından gidilirmiş
Kolordudan geçilip gidilirdi
Gümüş rengi şehire
Vardı herhal bir yarım saatlik yayan yol
Gözüm kesti girdik yola
Gideceğiz Mardin'e

Baktık Dilan açılmış yemekleri hoş imiş
Ağustos ayında pek sıcak olurmuş
Tanıdık Ziya Gökalp'ı
Tuttuk gözümüzde merkez camiiyi
Unutmadık Behçet Çağları
Gün ışmasıyla harika oluyor afakı
Candan candır insanı
Çok karmadır lisanı
Bize değer biçeni yanımızdan geçeni
İnancım ekmek alıp çoğunu vermek Dicle suyunda
Hazırım Murado'nun toyunda
Silvan'dan geçince Malabadin'de boynun uzat bak geldin Batman'a
Ne haz ne bereket
İnsanlarım elinde
Gercüş Seki Köyü yerinde Mardin iliydi önceden
Doyamasın üzüme
Namuslu insan görürsün iki gözünle

14.06.2012

Öztürk Acun

Bir Nisan

Korkuyorum ellerim duada
Yardımanın yok
Yalnız melül mahzun olanda
Suskun kaldım belli olmadan gücüm
Açamıyorum derdimi
Bilmiyorsun fikrimi zikrimi
Ateşler içinde yüreğim
Mutsuz olmamak adına bahanem
Dik durmam söylendi aynen öyleyim düşünceleri
Yardımanın yok
Olmasa yıkımın bari
Hep çektiğim senden
Suda yaşayan gölge kurguladığın
Küskün değilim yaşama
Dayanıyorum
Suskunluğumda ezıyorum tüm anti düşünceleri
Seviyorum yaşamayı sen gülmesen de
Umutla yaşıyorum
Sevgini umutla yalıyorum

Bir nisan şakası gibi
Ellerim duada gözlerim sende
Gel haydi
Durmadan yolda
Olmadan başkasının

Öztürk Acun

Bire Bir

Değil bire bir
Aşkıımız bire bir
Doğrular eğriler değil
Katlanmak lazım su olmak lazım
Ateşe nara

Yaşamak zorluklara
Sen ben bire bir
Hak değil bire bir

Öztürk Acun

Bitmez

Bitmez içimde sevgiler
Açık gönlüm gülerde güler
Kin düşmez inan gönlüme
Gider benden korkular korkular

Nerde böyle sevmek
Kaşınan avuç içi gibi
Toz pembe dünya çatlak
Tepinip durmak gibi

Suratınna bakarken göğün
Kıs kıs gülerken ardından
Giderken arkasına bakmadan
Nerede böylesine sevmek

Acun der nazlı olma bugün
Herkes cıvıklaşmış neden
Sevgiiler dönüyor bal ayından
Anası babası uçuyor mutluluktn

Bitmez içimde sevgiler
Açık gönlüm gülerde güler
Kin düşmez inan gönlüme
Gider benden korkular korkular

Nerde böyle sevmek
Kaşınan avuç içi gibi
Toz pembe dünya çatlak
Tepinip durmak gibi

Suratınna bakarken göğün
Kıs kıs gülerken ardından
Giderken arkasına bakmadan
Nerede böylesine sevmek

Acun der nazlı olma bugün
Herkes cıvıklaşmış neden
Sevgiiler dönüyor bal ayından
Anası babası uçuyor mutluluktn

Bitmez içimde sevgiler
Açık gönlüm gülerde güler
Kin düşmez inan gönlüme
Gider benden korkular korkular

Nerde böyle sevmek
Kaşınan avuç içi gibi
Toz pembe dünya çatlak
Tepinip durmak gibi

Suratınna bakarken göğün

Kıs kıs gülerken ardından
Giderken arkasına bakmadan
Nerede böylesine sevmek

Acun der nazlı olma bugün
Herkes cıvıklaşmış neden
Sevgiiler dönüyor bal ayından
Anası babası uçuyor mutluluktn

Öztürk Acun

Boş ver

Boş ver kağıtları kalemi
Sözlerim oldu deli dolu
Belli olmaz kimsenin hali
Gezmek için kalbini anjiyo değil
Aç nefesini

Ölç aşkını da öyle dur
Sen bilmesin ağır telaşı
Helal et hakkını görmemek için
Avladın yüreğimden
Geçtim gittim önünden ölümün
Soldurdun

Öztürk Acun

Böyleyken Böyle

Bir dedim büyüyeceğim sana
Aldırmayacağım doktorsuzluğa kızıla
Kızamığa hatta kıyamete
İki olsun yaşıyorum daha
Umut kesilmez ki daha küçüğüm
yasa doğanın
Büyüyeceğim söz sana
Ben koruyucusu yücelticisi
Yurdumun ulusumun
Bir koşuya çıkacağım ki bilimde fende
Güzel sanatlarda lider
Ellerimi koyacağım
Pantolonumun ceplerine
Islığımı duyarsın belki
Adımımı atınca
Börek gibi can katarım yaşama
Öztürk Acun

Bunca Yıl

BUNCA YIL
Bunca yıl geçti boranda fırtınada
Ben anlamadım
Ne zaman biter beklenen zaman
Elli altı yıldır geçti zaman
İnsanlar olmuş inan çok fena
Umut bitmiyor asla olsa da zorluk
Sürüyor güman
Planlayamasın bakma öteye
Gül dağıt sevdiklerine kucak kucak
Mutlaka sevgi seni bulacak
Sonsuz türkü olur yaşamın
Sabret kinini çıkar
Gönlün bulacak huzurla saadet

Öztürk Acun

Can Diyen Ağabey

Çalışmadan geldim aldım mektubu
Aradım buldum bütün doğruyu
Özlemimim büyük inan doğrusu
Sana can diyen ağabeyin vardır

Şırnak buralardan çok uzaklarda
Elimiz açık her dakika dualarda
Yerin hazırdır bak kaşık sofrada
Gel otur yanıma diyenin vardır

Çabamız esen kalsın vatanım
Aslan gibidir benim kardeşim
Bitirin artık PKK ile savaşım
Kökünü kurut diyenin vardır

Tanrım yazmışsa elbet görürüz
Tarihte yer almış yiğit dedemiz
Savaşta ölmüş büyük babamız
Sıra gelirse şehit ol diyeni vardır

Allı pullusun benim maralım
Çılgın olmasın akıllı komutam
Emin olsun mayından erim
Dikkat et kalleşe diyenin vardır

Emanetim et vatan hizmeti
Vatan yolunda bütün serveti
Korumak lazım huzurlu devleti
Canım kardeşim Ertürk'üm vardır

Ne istersen söyle yollayım
Özledim artık ne bileyim
Kollarım sarsım görsün gözüm
Gel kavuşalım da huzur bulayım

Öztürk Acun

Çağa Yetişmek

Yönümüzü çevirmiştik batıya
Çağ atlamak muradımız
Koşarak gitmeli yetişmeliyiz
Doğu ne yaparsa görülmez
Sarılalım çocuğum bilime
Unutmayın geçmişi
Tutalım geleceği
Güven kendine
Muhteşem yarınları bulalım
Parmak ısırısın

Öztürk Acun

Çalışmak

Çalışmam lazım yoğun çalışmak
Ömür az
Yetişmek lazım
Kalsın bir eserimiz fani üzerinde
Anımsayalım diye
Gökyüzü yalnız mı dursun
Uçsun sevgilerim yerini bulsun
Çalışmalıyım günler az
Yetişebilir miyiz?
Geç kalmadan bir dakika
Sor aynı soruyu
Anlamdan geçme asıl konuyu

Öztürk Acun

Çeşit Çeşit

Çıplak ayaklarıyla kararmış yüzü
Hassolar Emmolar Halolar
Güngörmüş pantolonu kirler içinde
Kariş kariş
Çeşit çeşit babalar
Şaklanmasın istiyor
Damdan ocaktan gizli yerlere
Şaklanmıştı bir zaman
Bu akıl kimin
Sığınır tanrının emanetine
Sürünmek istemiyor yerlere
Yaşamak istiyor berber
Soyunun özelliğini sokmadan

Öztürk Acun

Dayanma Gücü

Görürüm gözlerinde korkulu bir rüya
Tiksinir acılarım ani devinimlerle
Kol el çarpar
Yaşarım sessizliği kulak uğuldayışıyla
Şürerim keyfini ani gidişle
Öpüşlerin bakışların kuşkusuyla
Sahte titrek gülüşüyle
Aldanırım bilerek
Nerdeyse yıkılacağım kucağına
Diz bükülmez
Can çekilmez

Öztürk Acun

Dert Olmasın

Özlemişim meğersem baharı
Eriyen cemrede karı baş gösteren çiğdemi
Sarı kırmızı çiçeği
Hafif ısırık yapan gülümseyen güneşi
İçimde coşkunun en daniskası
Sevginin pınarı aevlenecek
Böyle bir teselli
Ömür tükeniyor
Dalak böbrek çürüyor
Neredeydi şimdiye kadar
Umut var baharda yeni doğuşla
Nerden çıktılar ufak tefek
Nazlandılar kaprisle
Coşkuyu seviyorum değişiyor huyum
Kurnazca bir baş kaldırı
Özlüyorum uzakları
Saklıyorum bir şeyi
Dert olmasın sizlere düşüncelerim
Kırsaldaki toprak çamur olmasın
Lambadaki ateşten çiçek kokusu

Öztürk Acun

Doğrular Gibi

Korkularım var doğrular gibi
Eller ye bakar dururum çünkü
Satmışım hepten anasını ben
Tozlanmış üstü at defterini

Yazlar kışlardı sevgimi soran
Gönül kırılmış halim perişan
Dilin dolaşmış az kaldı sözün
Aldı dağları bulut yeniden

Yarından emin olmadan anla
Çalıştık önce düşündük para
Zeval gelmesin bu tatlı cana
Gücümüz çoktu emek alana

Öztürk Acun

Doktorun Kedileri

Bizim Süha Doktor besler kediler
Elinden süt içtiler mama yediler
Ersin Hanımla karşılıklı sevdiler
Cumartesi Pazar gelip gördüler

Canları sıkın çocukları yok diye
Çocukları gibi olmuş grip kedileri
Semirdiler büyüdüler soysuz kediler
Durmadan karıştırıyorlar çöpleri

Alın bizi de yanınıza der gibi
Akşamdan miyavla çağırıyorlar babayı
Komşular suskun Süha'nın hatırı
Dezenfekte edilmeli muayene odası

Sevdi Süha aldı kucağına tekir kedileri
Hasta kabulüne gelir dezenfektansız eli
Çağırdılar nazlandı görmeye geldi hastayı
Akli kaldı acıkmış kediler ne yediler

Öztürk Acun

Durdurmak İstiyorum

Kimdir ölenler kardeş dediklerim
Sınırdan nişandır karakollarım
Eğitimsiz avlanır yavrularım
Ölümleri durdurmak istiyorum

Anılarımız oldu birlik içinde
Hizmet vermek için geldik göreve
Canımızı emanet ettik size
İşiniz kötü düştünüz teröre

İki ateş arasında kaldınız
Belki oğlunuz dağdaki kızınız
Hepimize yeter bizim ülkemiz
Paylaşmayacak oldu mu varımız

Karakolda dokuz asker vurdunuz
O tarafta kaç taneniz öldünüz
Gencecik fidan olup söndünüz
Belli olmadı dağda mezarınız

Gözlerim sulanır akılsız başa
Bacağını bıraktı asker mayına
Masumdu uyuyordu koğuşunda
Önde giderdik savaşım olmazsa

Komşu devletler destekliyor sizi
Savaştırıyorlar bak ikimizi
Tanıyorlar yabancılar bizleri
Anlamıyor musun kötü nedeni

Öztürk Acun

Düğün

İstiyoruz düğün dernek kurmayı
Gelen dost ve akrabayı sormayı
Halini hatırını öğrenip bilmeyi
Yedi Nisanda mutlu olabilmeyi

Sevmiş yeğenim Konyalı delikanlı
Almış getirmiş yanımıza Barışı
Yaptık yedi Nisanda düğünü nikahı
Diledik iyi dilekleri mutlu yarını

Öztürk Acun

El Ne Bilir

Her zaman mır mır
Hani açık anlaşmalar
Ne diyeceksen hemen de dök içini
İçinden çıksın cefalar

Dedin bak diyeceğini
Kırdın beni ettin perişan
Üzgünüm kırgınım bugün
İşine geldiği gibi davrandın

Ta uzaklarda yaşarken de
Yanıma gelip otururken de
Kırar kızarsın acaba neden
Yüz mü bıraktın gülmeme

Güler yüzüme bakınca eller
Ne bilsinler içimi yadlar
Sinem pareli gönül çileli
Koydun acıda el ne bilir

Ben miyim mecbur sana
Aramazsın bir kez yılda
Kalmışım ararken seni darda
Çileli gözlerim hep yolda

Öztürk Acun

Esenlik

Hasret özünde acıyı bulur
Kara nokta yüreğim sorar
Yeşerir gönlümdə anılar
Hele gülüm nerde sırlar

Saçlarını düşünür öperim
Tarla sabanımı sorarım
Halini ancak anlar bilirim
Nerde benim hoşlandıklarım

Yasıma duyup gelince eller
Çoktan uzaklaşmış gözler
Dua eder ana ile banalar
İyilikler diler dost canlar

Öztürk Acun

Evlat Sevgisi

Hastalanmış sevdiğim kim bilir neden
Yavrucuğum bakarım içine gözün
Sakinirim rüzgardan ve hatta yelden
Hastalanma gülümse yürek durulsun

Herkesin çocuğunu tanrı korusun
Sağlıkla esenlikle ömrünü sürsün
Ağlamasın yürekler her daim gülsün
Sen sevdiğim evladım yaşam kaynağısın

Elimden gelse eğer canı veririm
Sadece sana ilgi, özen duyarım
Allahın hikmetidir durmaz severim
Nasıl anlamazsın ki sever öperim

Öztürk Acun

Felek

Felek bizi çemberde elek ileeledi
Yaban acımadı anamızı beledi
Suçumuz tek başımıza geçimdi
Onların derdi iktidar için seçimdi

Öztürk Acun

Garip Mektup

Allah razı olsun dumanın tütsün
Eksik olmasın yarın ineğin sütün
Sağlıklı esin ol ailece bütün
Çocuklarının olsun yatıyla katın

Hayat deryasına düşen kaybolur
Güzellik gördükçe biraz oyalanır
Gün gelince yavaşça küçülür kalır
Hamur gibi kersanlarda yoğrulur

Kapılışım rüzgârın sert esişine
Ağlarım arkasından gidişine
Muhtaç odum yârin son gülüşüne
Dalmışım giderim hayallerine

İstiyorum güzel geçsin son günler
Hergün geliyor kederle elemeler
Normal olmayanı reva görürler
Acımazlar yerden yere vururlar

Nereye bakarsam politik olmuş
Hayatın içinde renkleri solmuş
Korkmuşlar sinmişler donup kalmışlar
Karnını doyurmak için susmuşlar

Öztürk unutulma önden gidersen
Söz ver bana Fatıha'yı okursun
Gorumuza rahmet edip durursan
Bakarım orda meleklerin yanından

Öztürk Acun

Gece Uykusu

benden habersiz çekmezler acımı
can yanmazsa anlamaz
uykularımı kim bilecek
ne düzenler ne kurgular var
sevdiğimi esirgediğim
korktuğum
ispatlanmamış yalan dolandan
giderim bal kovanına
acı olmaya
yanaklardan akmaya
semirmedim derdimden
bel verdim umutla
kattım canımdan can nişanı yok
gece uykusundan uyanınca
bak sağına soluna hala rüyada mıyım
mutlu olmalısın yaşıyorsun
havan suyun bedava olmasa da

Öztürk Acun

Geçmişin Hesabı

Unutulan sevgimiz yalnız
Tek başına kaldı umarsız
Ne ben sensizm ne sen bensiz
Türkümüz acıdır, sözsüz yalansız
Sorma diyorum geçmiş, sormadan edemiyorum
Adım neydi unuttun mu barı
Tüm acılarımla olabildin mi mutlu?

Öztürk Acun

Gözlerinde

Gözlerin çılgın ateşin
Söylüyorum şakasız gamsız
Saklıyorum seni
Yağmur gibi mağrur
Saksı içinde belki çayırd
Yanıma koydum kolumu
Garip oldum bulamadım yolumu
Ana baba olmazsa
Susayınca
Suyu bulmazsan
Kalırsan naçar
Bu mu hayat

Öztürk Acun

Günce

Gıpta et yaşama
Güneş süzülüyor değiştirmede kav
Saçma gülüşler sınav
Donuyor korkular sonuçlar nasıl
Haber çıkmıyor can çekişirken
Bir bardak limonata
Gelse yanımda yatsa
Gömüp içime mezarımı lüzumsuz
Üçayaklı it gibi yüzsüz

Yalın başım
Yakın mı eşin aşın
Yanında olacağın kardaşın
Sorar acımadan baban anan
Hep bana rab bana bir yerine hep ona
Son tura varınca kararsız
Ahlar vahlar edepsiz
Kuş kafası
Kırık değil hafızası ana kuzusu
Ailece en torpillisi
Gerek sağlık olsun
Kucağımda sevgi olsun

23.03.2012

Öztürk Acun

Hani

Her yanım duman kaplı anacığım
Hergün maske mi takacağım
Hani dünya güzeldi
Türkiye'min suyu havası temizdi
Can verirdi hastaya sağa
Pırıl pırıldı havası, fokurdayan pınarı
Seher yeli eserdi ılgıt ılgıt
Nerde doğal bereket
Yürümüş dedelerim günlerce kağnılarla
Dağ taş ova bayır
Açardı kollarını doğa bol güneşiyle
Suyla batırıp yediği somunu keyifle
Kömür kokmaz tezek odun kokardı sobalar
Mevsimi gelmeden olmazdı sebze meyve

Av bulurdu avcılarım
Hastalanmadan yayılırdı çayıra kuzularım
Denizi seyrederdi temiz sahilde âşıklarım
Hani Ozan Veysel'in dost dediği toprağı
Çoraklaşan bağı
Kirlenen ilaçla gübreyeyle dudağı

Ulu çınarlar vardı meydanlarda
Beton yığını oldu bu yerler
Verimli topraklar oldu büyük plaza ve site
Nerde benim maskem anne

Margarin erimez vücudumda
Radyason her zaman yurdumda
Meyve sebze bol ve gedeolu
Bulamam bir gül ya da bir çiçek
Ne koku kalmış ne gerçek renk

Öztürk Acun

Hastahane Günlüğü

Ne kadar ürkmeye başladım
Verilecek kandan idrardan
Ne var diye acaba
Çoğaldı mı şeker yandı mı içim
Boğazıma düğümlendi sözüm
Guatr mı azdı
Kurudu mu nutkum habercisi mi
Ellerim titriyor sahipsiz gibi
Parkinson zorluyor sevisi belli
Beynim sağlam
Kuru su sanki
Çalışmak lazım zaman geçiyor

Ankara Eğitim Araştırma Hastahanesi
Oldukça çok döner için çıktı girdi müşterisi
Kimsenin kalmamış bakıyorum neşesi
Başkasına bakınca
Geriye kalıyor şükür demesi
Dileğimiz herkesin iyileşmesi
18.04.2012

Öztürk Acun

Hayat Coşkusu

Coşacak mısın
Bekaret ve bereketinle dünyada hayat
Yiyecek misin aklını
Varacak mısın sonuca bakmadan bir yere
Sonucuna bakmadan
Tutacak mısın paranın pulun yasını
Ölecek misin sözünle kahrolmadan
Gülecek misin söze
Gülecek misin öze
Nedir bu
Sakinlik mi
Kızgınlık mı
Ne gitmez hoşuna
Hayat coşkusu bitirmez işi

Öztürk Acun

Hayırlar Olsun

Yılların hasretine kavuş cananım
Küçük mutluluğu büyük içinden
Kollarını açıp tümünden derinden
Sorgusuz sualsiz içten yürekten

Gündüz hüzünlüyse gece çaresiz
Korkak insanlar hepten yüreksiz
Selam söyle sevdiğine riyasız
Tut sözünü bahanesiz sorunsuz

Acılarım yetmezse çekeceğim
Teselli edip gülüp geçeceğim
Bülbül olup güllere konacağım
Andım var ancak seni seveceğim

Hayırdır inşallah rüyalarımız
Senettir tapudur verdiğimiz söz
Bilinçle çıkmıyor nefesimiz
Hayırlara gelsin belki işimiz

Öztürk Acun

Hep Gittin

Hep gittin benden
Özlemle
Sordum geçmişin anılarına
Neler oluyor
Bazen oğulla kızla bazen
Usandın yıldın
Hep olmamış işler için gittin geleceğe
Yalnız kalan bana bakmadan ardına
Ne olduğu belli değildi
Süründü yerlerde gökyüzü
Derdimden bitkin durmadı kınında aşkım
Gittin elde ne var
Tut ki düşündün bir şey
Özleneni mi
Neyim ben o zaman
Buruk kalan sevincim kursağımda
Yalnız kalan çok düşünür ölümüne saygılı

Öztürk Acun

Hop çocuk, hoppa çocuk

Haydi haydi hop çocuk
Elinde bir demet çiçek çocuk
Gelip etme beni gıcık
Üç liralık çiçekle aldatamazsın
Takıp koluna gidemezsin
Elimden tutup Yüksel'de
Yürüyemezsin hava atarak
Canım sevgilim diyemezsin

Hop çocuk hoppa çocuk
Ben yaşamak istiyorum
Paran pulun çok olacak
Yatın katın olacak

Haydi haydi hop çocuk
Elinde çiçek çocuk
Gelip etme beni gıcık

Öztürk Acun

Hüseyin Gezer

Kim istemez ozan gibi demeyi
Nazlanmadan topluma şiiri
Aşkını düşüncesini övmeyi
Kim istemez iyi ile tanınmayı

Andır kalsın varlık içinde yoksulluk
Genç iken hoş oluyordu yağlı yemek
Enerjiktim bilmiyordum dur durak
Şimdi ihtiyarlık çöktü fazlalık göbek

İmam minarede sela veriyor
Yeni ölmüşe rahmetler diliyor
İnsanoğlu arsız arsız gülüyor
Sıra kendisine gelmiş bilmiyor

Okumuş on bin kitap helal olsun
Mutluluğumuza katkı sağlasın
Birikim ortaya boşa gitmesin
Yeni kitap olsun, yazılar gülsün

Yaz kardeşim, cevherin var içinde
Kaynayan gücün taşıyorsun serinde
Yaşamak güzel mi, hoş mu Arhavi'de
Mutluluk yarat,dik dur şiirlerinle

Gök yitirdi maviliğini gün be gün
Bugün füme mi kurşuni mi bakın
Yağmıyor yağmur gürültüsü senin
Korkular yaratır geçmişte kalan

Ankara kirleniyor kirli kömürle
İşler yapılıyor Belediyelerde
Yoksul diye oy için tembellere
Kimse düşünülmeden dağıtılarda

Düşüncede olan üç beş oy almak
Dağıtılır sokaklarda şakalak
Bakıyorum kanaatim şakalık
Mizah oluyor patates vermek

Korku saldı dertlerimin çoğu yüreğimde
Ağlamadım demedim acıları ellere
Güldürmedim sevindirmedim gizlere
Hayır dua etmeyene nasıl dertlenim

Sen varsan gözlerim bakar etrafa
Vazgeçmedi gözlerim etrafıma bakmada
Mutluydu elbette mutsuzluğa bakmada
Ellerim boş kalmada haber sormada

HÜSEYİN GEZER'E

Unuttum ellerimi işimi görmez
Dostum yad ellerde halimi sormaz
Gözden irak olduk yüzümüz gülmez
Ağlayan gözlerim kalbim dinlemez

Girdi içime bir kere dert gideri yok
En kötü yanı ise geçmişi unutmak
Bakmaz el sallanır otomatik olmuş bacak
Çeker sürükler kendi isterse duracak

Biriktirdik sevdamızı kalbimizde
Keder vardı korku vardı içimizde
Hainlik ihanet yoktu halis düşünce
Hep böyle kalır değişmez diyordum

Bu zulmü sen verdin bana görsene
Mutlu olup kahkahayla gülsene
Yargıladın yalan yanlış bilgilerle
Ömür boyu düşeceksin şüpheye

Öztürk Acun

İçimizden Kopan

Gitmek
huyumuz sonsuzluğunda götürürken yara
bakıyorum
soruyorum sonsuzluğun içinde
yalnızlık yanar donmadan beter
kar yağar suratıma biriciktim
korkarım/dururum
sormam
soramam nice vaktini
Yaramaz mıyım?
kadir kıymet bilemez miyim?

geliyorum soramıyorum
geliyorum fırsat içimden kopuyor
çığlık çığlığa yalanlıyor pişmanlığımı
bu muyum kıyamete yürüyüş
uzaklaşmak özgürlüğe kaçışım

Öztürk Acun

İnanç

Serili gökyüzü ellerimiz altında
Yollar
Kimimize göre giden
Kaçan yollar aramızdan özgürlüğe
Koku kaplar gibi sevgiye layık
Kollar
Açılan ve de almayan canı
Sevgiliyi saran, yarını kuran
Yanmaktan korktuğumdan canım susmadım
Hep yandım
Kalkmadı ellerim duaya
Kollarım hala hep açık kirlenmeden duran
Yeni kurtuldu sorgudan
İnandım
Kani oldum kemale
Hasret oldum samimi cemale

17/07/2012 Salı

Öztürk Acun

İnşaat İşçileri

Dışarıda inşaat işçileri
Başladılar erken saatte keser sesiyle
Söküyorlar kalıpları
İş götürü
Biran önce bitirmek asıl hedefleri
Alın teri ile para kazanmak dertleri
Mesele kafamın ağırması
Çiviler çıkıyor keser darbeleriyle
Şanki çakılıyor kafama
Dinlenme gününde büyük işkence
Bağırıp çağırmalı mı, çıldırmalı mı
Ya sabır diledim sakince
Onların kazancına amenna
İş götürü
Sermaye tanımaz insanı
Ne dini ne dinlemeyi bilir
Gücünü ortaya koyar
İnsan icadı insandan önce yol alır
Çilesi savaşı hep bana kalır
Düşünme olamasın mutlu
Yarından umutlu

Öztürk Acun

İnternet Gelini

Gördüler yazdılar internetten
Alamadılar kendilerini gençlik heyecanından
Aşık olduklarını sandılar
Cesur çıktı kız evden kaçıp bindi otobüse
Vardı AŞTİ terminaline
Kavuştu bekleyen sevgilisine
Bakıştılar öp/üştüler

Haber verildi alındı ailesinden haber kızın
Kaçan kıza sahip çıkılmaz töresini söylediler
Umurunda mı kızın/oğlanın
Olmuştlar seyran
Akrabalar toplanıp yaptılar yine de toyunu
Güzel oldu misket oyunu

Doğdu bir sene sonra bir çocuk
Ana da baba da geldi koşarak
Gelin kız fatih sandı kendini dünyanın
Tabi zor iş çocuk doğurmak
Büyüttü çocuğu nine bakarak anne yerini
tutamadı nine

Bir buçuk yıl içinde isteğini bulamadı
gelin
Ne dersin hayat onun
İki üç defa başına buyruk gitti gelin baba evine mi bilmem nereye
Çocuğunu özleyince geldi koca evine
Plan yapıp kaçırdı çocuğunu

Bol para ev araba istemişti İnternet gelini
Gezmeyi yaşamayı da çok severdi.
Kocada da para pul mal mülk yok
Üç beş kuruş kazanıyor karısını mutlu etmek için didinerek her daim

Terk etti kocasını

Öztürk Acun

Kaf Dağı

Getir gökyüzünden bir yudum süt
Kaf dağı değil ya
Şifa bulsun bu illet
Dünyayı yıldızlarda sat
Dediler ulemalar arş dokuz kat
Sevdiğini güzel bir katta yaşat
Yeddi kat yer altı da var imiş
Cezaları korkunç olurmuş
Git dedim yedi kat göklere
Ben ne deyim gidip de gelenlere
Hayat mı kopacak hepsi senin elinle
Yaşayacaksam gülüşünle
Devam et
Kopar etimden et
Yetiş gel yanıma gülücüğünle
Bir yudum süt yoksa su damlat
Yanan yüreğimi serinlet

13/07/2012 Cuma-Ankara

Öztürk Acun

Karar

Kötü mü oldu dost yüzünü görünce
Halin kötü iken iyi olunca
Dostlar düşman mı ki senin üstüne
Gönlün ağlıyor mu yüzün gülse de
Bitmedi mi çilen elemin
Yolumuz uzadı senle olunca
Sızlayan yara tımar alınca
Memnunum tabipten
Acım derinden
Kötü sözden tam da ciğerden
Sırlar kalsın bende
Versem bile serim
Kalbimde hazırdır yerin

Öztürk Acun

Kars

bir kadın
Havada sanki kanatlanmış
Gözleri yerden kesik
Tepeye sağa sola fırlıdak misali
Yürüyor buz üstünde kayarcasına
Yakın değil anlaşılan
Yol kesik değil
Ayağının altında sabun mu
Ne
Yürüyor koşmadan beter
Nefesi hızlı
Şişmiş
Çok soluyor Kars'ın caddelerinde deli dolu
Ekonomiden
Giysileri perişan olmuş çok çocuğu
Biri sırtında biri kucağında ve de karnında
Delice koşuyor
Yok aldırđım
Otomobillere aldırmadan
Kars'ın geniş makadam caddesinde
Kendisini izleyen cadde esnafına aldırmadan

Öztürk Acun

Kılıç Gibi

Kuşlar
Kuşlar yanlış tanıdı gidip de gelenleri
Sarmış yolları ahtapot
Birini kuruttum çoğalıyor kolları
Çiğ? düşüyor üstüne
Tam da kapı önüne
Rahmet yok güllük güneşlik üstüne
Yakar yaramı
Tanır mıydın anamı
Konuşuyoruz yaşamaktan
Acı düştü biliyoruz ölümü
Sömürü
Söndürüyor sevgim kuşların ateşini
Geçen zaman ihanet olmasa üşenmez
Tokken sarsak semayı sağlıklı

Kalksa ölümler mezarından boşuna
Yaşayacakken terk edilenler
Oyuncudurlar
Dışarıda adres emmek için binmek için
Bereket/geçim arar kara sıvıdan
Kılıç gibi su verdiler dağlara

21.06.2012

Öztürk Acun

Konyaaltı Plajı

Ne anlatılır ki
Kırk iki derecede başka nereye gidilir ki
Şükrediyoruz yabancı turist gelince
Boş sahiller ramazan ayı boyunca
İtalyanlar ve de Ruslar sahillerde
Sanki kendi malı gibi
Bağırıyorlar, şakalaşıyorlar
Amma iyi yüzüyorlar ne demeli

Bizimkilerin yanıyor içindeki kinle
Bakma diyorlar birine
Ayak direyip aydınlatmıyorlar birini
Konyaaltı güzel sahil
Temiz ve de yarım ay gibi nazlı
Gelirsen eğer kadınlı kızlı
Yüzme de biliyorsan deniz olur keyifli

Yaşamak istersen eski aşkını
Unutma ani olur sıcakta sevgi
Deme benimki nerede
Daha varken enerjin
Yürü gel yer var aç şemsiyeni
Unutma gazeteni üç beş poğaçayla
İdaren var on bire kadar.

Öztürk Acun

Korku

Ciğerim yandı birden duyunca
Korkularını öğrenince,
Daha işin başındasın yavrum
Hoştu sevgilerin özlemlerin
Ne gelir elden
Yapağım ne var
Önemli çok önemli sağlığın
Korkmuyor muyum sanıyorsun
Babayım diye
Korkuyorum çocuğum hem de çok
Sizlerin mutlu olamamasından
Korkma çocuğum
Baban heder eder kendini
Kıştan sonra yaz gelir
Mavi deniz seni bekliyor
Ben gidiyorum
Sen geliyorsun sırayla

Öztürk Acun

Kum Tanesiyim 1

Kum tanesiyim çölde acıyla umarsız
Bir o yana uğıldayınca rüzgar sonsuz
Sorunsuz
Ayazcasına mehtaplı gecenin koynunda
Kivranır parmaklar
Kırılır perçeminden zaman
Kudret içinde acıyla barışan
Yaşar tutkuyla yarışan
Çiğnenemeyen gördüğün eziyet işkence
Şızlayan kalem ucunda yazıldı
Küçülmeyen bir kum tanesiyim
Çoğalırım
Konuşurum iletişim bıkmadan
Denizden okyanusa sızan bir damla gibi
Havada özgürce dolaşan
Havayım
Suyum
Kum tanesiyim tatlı özgürlükle bezenen
Senle birlikte olan
Bezenen düzenlenen ve de değışen

Öztürk Acun

Kuş İle Karga

Uçtu geldi bir kuş
Köndü taksinin antenine
Nasip aradı etrafına bakarak
İndi minik serçe yere
Görmedi serçeyi çocuk
Taktı taksinin antenindeki kuşa
Sordu babaya
"Ne o baba"
Karga diye yanıtladı baba
"Hişt" dedi çocuk kaçmadı karga
Meydan okudu hayata
Karışmadı kimsenin işine
Karışmasınlar diye
Bu sefer mutlu etmek istedi çocuğunu baba
"Kışt" dedi baba kargaya
Karga da kuş da uçtu

Öztürk Acun

Leylekler

Her zaman geldi leylekler/döneceğini bilmeden
yumurtlarım, yavrularım olur diye
şaşacak bulacağı yiyecekleri taşımak için yapıp gittiği yuvasına
korkmayacak teklğine alışırken
/alışacak çoluk çocuğa
yanlızlığına aldırmadan
bilinmeyen nedeni bilmeden

Öztürk Acun

Meydanlar

çopla düşünce yere sürüklendin mi cadde boyunca
Öpmedim ayakları
oldu olan bana
acıları duydukça sırtından çıkan derim boynunda
gidemezken hastahaneye
doktor rapor etmez ilaç yazmaz reçeteye
soramazsın ne diye
tentirdiyot yakar komaya sokar
erkeklik diye
bağırmasın bile
ağlamak haram bana
meydanlarda çingirak
düştü hedef fingirdak yıkılmadı kale
arkadaşlar savunmadı komisere
vurunca dağılmadı kan tepeme yığıldı
pankartla karşılandı
kalmadı elim kolum
yaşıyorsam şanslıyım
özgür yaşamaktan umutlu kalayım
Sönmüş külü alevlendirme
Bakıp yüzüme gül de kınama 12/06/2012

Öztürk Acun

Miraç

Yükselir ruhum arş-ı alaya
Günahlardan sığındım sana
Tövbe ettim geldim yanına
Sırtımı dayadım ol yaratana

Burak olmuş kurbanım
Hak için düştüm yoldayım
Affet diye hep duadayım
İnşallah o zaman olur affım

Acun Muhammet şebebine
Yaratılmış vermiş İslamiyet'e
Sebep kılınmış beş vakitte
Her an çekilmelidir besmele

Doğru ol hiç söyleme yalan
Kıyma cana o zaman olursun
Ruhi suretten Müslüman
Seni yaratana imanla sığın

Kabe'ye döndüm yüzümü
Yürekte yanan ateşin közünü
İslamiyetteki Allah sözünü
Söylet boşa çıkarma sözümü

16.Haziran.2012 C.tesi

Öztürk Acun

Miting

Bayraklar koşuyor özgürlüğüme
Haberini yok yiyeceğim dayaktan
Bir miting meydanında
Karşımdaki de memur
O da bana saldırmak için emir
Alan
Copunu alan eline
Kalkanını tutan önüme
Bakışlarımız anlamsız sıkılan suya
Açılan ateşe sıkılan gaza
Yazık emeğe
Koşuyoruz hakkımıza
Düşüncemizi bağıracağız burada
Ne zararım var kime
Koştuğum geldim şu ilden
Koklamak istiyorum hak ettiğim gülden
Ben Türk'üm
Bağımsızlık kanımda
Kanaatim vicdanda

28.03.12

Öztürk Acun

Mukayese

aşk
yerim yasak elmayı
bir sürgün anında
kimin nefsi kalır gözlerine bakınca kara ara
gülünce kahkahayla
minada mı sinada mı
burak mı geçer yanımdan
cebrail orda
kanadı yok emir üzerine
benimki bende
özgürlük serde
kafa yelli
aşkın gidişi belli
gönül genç gönül zengin
her yerde ismin
bugün bir aşk yarın sevdam değişir
belki bir yaşamak
canla cananın buluşması
diriyim veliyim yasak olmadan biri beşi
nerde güzel görsem bakarım
sevabına sevdasına

Öztürk Acun

Mutlu Eş

Doğru oturup kalınca
Yaşamin tadı sevmek
Sevimli olup sevdince melek
İplik gibi çıkacağım derinden
Seyretmek istiyorum yerinden
Bir arpa boyu umudum
Güzel durur sonum

Takılınca hayat bedene
Neler yaşanmaz ki kıymet bilenle
Satmadan bir pula acunu
Tadını bulurum hatta çoğunu
Yersin içersin yağını
Varını

Öztürk Acun

Mutluluğun Bedeli

Suratıma gelen her belayı savarım
Bir yumruk gibi aşkım
Nerde böyle hayin gelişin
Yarın hamile kuzusu
Bendeki toplumsal coşkusu
Sonumuzu hazırlayan gül kurusu
Kokan ellerini öpmenin mutluluğu
Babamın anamın sağlığı
Bir daha geri gelir mi?
İhanetten vaz geçtim
Bakmalı büyüklere etmezlerse de büyüklük
Sonsuzluk sevgisi bizde
Yaşamın sınırı bitik
Bilmiyorum
Yarının garantisi yok
Yürüyüp gideceğim bugünü özlerken
Koşup gidiyoruz çöküşe
10.04.2012

Öztürk Acun

Mutsuzluk

Mutlu oluyorsun madem mutsuzluğumdan
Artık kalmadı bende mutluluk
Göz yaşlarım yıllarımı yedi
Hastayım halsizim cesedim sende
Ölemiyor insan rahat
Bugünü nasıl anayım geçmişı neden
Kutsal saydım aşkıımı sadakatimi
Utanacağım yok sevmekten sessizliğimde
Yalanlar yok gözyaşlarımnda
Diner usanır bezerim yalnız gidende
Mum yak demem bir Fatiha yeterli
O zaman alkış tut faydasız uğraş
Al yerlere at beni

Öztürk Acun

Müjde

Uzaktan gelir ufuğa bakınca sesi
Özlemin perisi
Çıkıyor lambadan cin
Şöz tutmuyor birinci
Yıkanmış gibi kızıl pastadan selam çıkmıyor

Seher mi müjdeliyor sevgi nefesini
Hüngür hüngür mü kuralın
Yoksa kolların mı yapışacak yanına
Yoksa busemi konacak dudaklarıma
Esmer mi olanak
Müjde mi aklımı sevmek

Öztürk Acun

Neden Yaşıyorsun

Gözlerini aç hele
Kapkara gözlerini geceyi aydınlatan
Kömür gibi gözlerini
Kara dağların keskin yelini
Sağından gir yamacın belli
Yüreğinde esen fırtınayı tanı
Op öbür gün dağını
Sonu selamet mi zamanın
Vicdanın özgür
Yaşarsın başın dik

BİTMEZ

Umutlar bitmez
Mezesiz olsa da
Çaresiz ölüm olurdu umutsuz
Anamız babamız canımız
Yârimiz olmasa da
İnsanın özü sevgi ve üfürük
Sevgini sun sevdiğine hiç olmazsa sözle
Üfür yine anlamazsa
Taşça yaşama
Avucun aç paylaşmaya

Öztürk Acun

Of

Of Trabzon'un ilçesi
Dertli dertli çekme of
Her canın sıkıldıkça
Hep diyorsun of of

Ne kaldı ki elimde
Ne var ise dilimde
Anan nakış verdi kilime
Belki de çekerdi of of

Oflarsan git Of'a
Çekme derin cefa
Gönlünde olsun sefa
Harikadır Of'ta doğa

Öztürk Acun

Olmayacak ne var

Çekilmez dert gibi içime konar durursun
Yağmur olur yağış olup bir damla düşmesin
Koca diye saygı gösterip derdim çekmezsün
Halden anlamayan ayık mısın sayık mısın sen?

Sevdalar alevlendi söndürdükçe yanacak
Herkes büyülenmiş sanırım ses çıkmayacak
Hazin sonsuz ve ahlanan beddualar inleyecek
Dost düşünüp düşman görünmez yan kaçacak

Olmayacak ne var ki yalan dolan herşey
Hele bir mutlu olduğumuz günleri say
Hoş görürsen dünyada mutluluk kolay
Zaten yaşamışlığımızın yeri bitesi köy

Öztürk Acun

Oluşumu Anlamak

Kainatın oluşunu
Yaprakların soluşunu
Adem'in topraktan gelişini
Havva'nın Ademin sol böğür kemiğini
Sol düşünürlerin tespitini
Yoktan var olmaz değişini

Anlamıyorum

Ben otururken burada
Dağ başları dumanda
Elim yüzüm yunanda
Haberim yok kederim çok

Yanarım ateşle nara
Gelmesin sözler nazara
Öğrendikçe aç beynim yabana

Öztürk Acun

Oparasyon

Ölüm gibi teslim olursun umarsız
Önceden açıklansın belki rahatız
Sıkışır yüreğin çaresizliğin peşinde
Güvendiğin kişiler geride kalır
Üzgün süzgün o kadar
Boşuna bağırıp çağırman acını
Yerinden fırlayacak gibi yürek
Nefiste orada
Bütün istekle mal da
Korkaklık nafile karanlık gibi dünya
Çağırıyorsam kendi safıma
Bırak aktığı gibi aksın hayat
Artmıyor günler
Anlamak kolay
Sonsuz değil ömür

Öztürk Acun

Orman Adamı

Orman adamının kestiği ağaçta
dallı budaklı sevdası
Terleyen nasır tutan eli kutsal emekli
O biliyor
O seviyor dümdüz odunu
O seçiyor keseceği odunu

Gülüyor gönlüne göre bulunca ağacı
Kıyamıyor bakmaya
Kıyamıyor kesmeye
Gülüyor kıs kıs yarım yamalak
Gözüyle ölçüyor uzununu enini

Yine nutukçu nutuk örüyor
Karartıyor sarı çamı tükürükle
Orman adamı yakınına almış umudunu
Tutmuş elinden geleceğinin
Yararının olmadığını biliyor nutuğun
Nutukçunun
Tek yürek tek güç bileği
Baltası sırtında orman adamının
Kesmiyor ağaçları
Buduyor yalanları

Öztürk Acun

Oyuncak

Kim demiş
Ben oluşturdum ben yaptım oyuncaklarımı
Tabak kaşıktı ilk oyuncaklarım
Tahta toprak arkadaşlarım
Ne varsa atık
Hepsi olurdu oyuncak

Çayır çimen cennetti
Kim demiş dışkı yığınlıkları illetti
Olmadı benim mavi gözlü, sarı saçlı
bebeğim
çatal ağaç üzerine çaputtan
kaş göz
özlediğim moda giysiler üstünde tamam

Öztürk Acun

Öğretmen

Ben Atatürk'ümün eseriyim,
Anıt gibi halkımın önünde
Samsun'da, Erzurum'da, Mardin'de, Muğla'da
Kalkınmanın
Aydınlığın-barışın yolunda Türkiye'nin her yerinde
Ben bir öğretmenim
Sevginin elinde,
Milletin yüreğinde
Tomurcuklanan ağaç gibi çocuklarım
Goncasına açan gözünü bilgiye
Abecededen sonra yetinebilmeyi kendine
Kendine övünüp güvenmeyi-insanları sevmeyi
Çalışmayı durmadan
24 Kasımlar ötesinde bende bulur
Büyük-küçük
Yaşlı-genç
Sizler hepiniz benim
Bana sorun Atatürk'ü
Sorun devrimlerin nasıl kazanıldığını
Her 24 Kasımda
Nasıl Ülkemin aydınlandığını
Çağdaş uygarlık düzeyine ulaşmak için
Ne zorluklar yaşandığını!
Her sabah doğarım bilimle
Aydınlanır geceler
Harf devriminde
diğer tüm devrimlerinde
Bana güvendi Atatürk
Başöğretmenim oldu benim, benim öğretmenim.
Dik tut başını
Mağrur ve gururlu
Sen Atatürk'ün öğretmenisin
Ben Atatürk'ün öğretmeniyim.

Öztürk Acun

Ömür

Tir tir titrer tatlı yüreğim
Güm güm diye fısıldaşır duygularım
Hangi yarış hangi varış
Ömür geçer
Böyle derdi kim çeker
Sabır veriyor tanrım
Ağlar gibiyim
Ağlayamam

Öztürk Acun

Ömür Neşesi

Garip gönlüm bayram etsin
Türküyle çağlasın aksın
Coşkun olup canım onsun
Dilim söyleyip yanmasın

Şiz orada biz burada
İsmiini yazdım kağıda
Dayanamadım soğuğa
Çıkarız belki bahara

Kaldıkça baş başa yalnız
Güzeller olur halimiz
Dokunsun ipek halımız
Mutlu geçsin ömrümüz

Öztürk Acun

Öncesi

Hani seviyordun candan yürekten
Öpüyordun önce kiraz dudaktan
Ne gelirse biliyordun ulu haktan
Küstün gitti olur olmaz çocuktan

Sanıyorsun ki dünyayı yarattım
Kötülük yoğurdum iyilik kattım
Az çok her yemiştten meyveden tattım
Bir sana hukuku öğretemedim

Öztürk Acun

Özlem

Özlüyorum karanlıktan çıkan sabahı
Bende aslında yok kimsenin kabahati
Asılmasın ki dostum kimsenin surati
Kin duymasın kimselere ömür çok kısa

Dört bir yanım zindanlar çıkışım kalmadı
Çekecek eziyet varmış günüm dolmadı
Ne söylesem yeminlerime inanmadı
Paspasım önünde yanında anlaşılmadı

Bırakmalıyız aslanım gamı kederi
Bizden var mı önemli daha çok beteri
Bir hırka bir lokma olsa helal ekmeği
Kin duyma kimseye ömürümüz çok kısa

Öztürk Acun

PiŖiyorum

Ɩorkuyorum bütün aŖklardan
Ölüm yok bakma kenardan
Takma malı mlk kafana
Cefayı acıyı sen çekme sor

Anlamazım dünyada kalıŖı
İnsanların mthiŖ yarıŖını
Dostu kucaklayıp sarmayı
Vakit geçirip sakın durmayı

Anılardan uzağım derinden
Azgın bir rzgarlıdır yerin
Anlarım bitmemiŖ kederin
Hak yolunu sorar ararsın

PiŖiyorum ateŖteyim yanığım yok
Mutluluğu arıyorum mutsuzluk çok
Susadım içmek isterim azığım yok
Deniz içinde gibi suyun ile yanık

Öztürk Acun

Politika

Hata yaptık söylem geliştirirken
Kim doldurmuştu kafamızı
Bu zihniyet okuduklarımızda mıydı?
Aldığımız eğitimin neticesi mi?
Diyalektiği anlayamadık
İnat ettik uyamadık yalan talana
Zekiydik utanmadan
Seçilmiştik hedeften
Bütün hatalarım gerçekten
Mutlak doğrudan
Dolaştım tüm asayışı bulamadım kişiyi
Kalmamıştı yoldaşım
Neydi peki bu kadar kol kola olmak
Vatan millet deyip önlere çıkmak
Hata yaptık idealimiz söndü
Mal mülk için hepsi yendi

Öztürk Acun

Reva mı

Kıyarım canıma vallahi inan
Duy benim aşkıyı vazgeçmem senden
Bir hatadır geçmiş yok mudur güman
Al benden hayatı bitir işimi

Hergün didişmekler asla hoş değil
Gerçek değil hayallerinden sıyrıl
Mutlu ol yaşarken oturma doğrul
Ayırt et dünyanın doğru gidişini

Kendine kıymak günahdır dediler
İmanı inancı yadlar bildiler
Helalın tanımaz böyle dediler
Düşmanlar maskaralığa sevindi

Daha bakmadım sabahın sekizi
Dinledim hepsini zevkle herkesi
Uzaklaş gururdan olma kibirli
Yaşıyorum kedersiz öz bilinci

Mutlaka ne umuyorsan bulusun
Derdin çoksa yazın bile donarsın
Bir gün gelir salacağa binersin
Telaş etme sağlam senin imanını

Öztürk Acun

Sabır

Bilemezdim baştan bu kadar sabırı
Deli desem değilim
Zevkli sabırlar şu anda çoğalan
Çok sabır ediyorum güzel bakıyorum
Bıkkınlık bezginlik
Ezginlik içinde
Koynumda ellerim
Sonuçta
Keskin fırtınalar
Tatlıyı zehir ederek korkunç
Sabırlar
Deli desem değilim
Utanmaz sabırlar

Öztürk Acun

Sahibim

Sen bakma melül melül
Bu duruş kimin
Korktum sormadım nicedir halin
Yalan yanlış doğar tutuklar
Sahibi değil belli
Akıllı türkü gibi aklım başımda
Nerde adımı görmek için yaşantın
Kucaklayışın gözyaşlarındaki ağıtım
Usunla yan yana bağın
Usa aşkın etmiyor nigar
Bendeki açılan figan
Ol sahibim
Etme beni kimsesiz

Öztürk Acun

Sen ve Ben

Dağlar taşlar bana
Baharlar güz sana
Aşla özlem bana
Dönüş gidiş sana

Acı keder bende
Gülüş neşe sende
Tutulan söz bende
Kandırmaklar sende

Sevdim candan seni
Dönüp gülsen bari
Elin var bir yâri
Ben ararım seni

Sevişemedik bizler
Karşımdaki gözler
Sana haram yadlar
Bitmiyor konular

Öztürk Acun

Sensiz olunca

Belli değil bugün ile yarınım
Var mı benim gibi sevenin, canım
Huzursuzum, mutsuz kaldım habersiz
Benim acım sensizlik ve tutkum

Geceler sahipsiz sensiz kalınca
Üşürüm elim koynumda durunca
İşte o anda
Gözüm kararıp da sana gelince
Yok olmadan acundan bedenim
Buruk olsa da bir yanımız özgürüm özgürüm
Uçup gideceğim bülbül gibi yanından
Gül gibi öpeceğim anlından
Hep kanımda dolaşacaksın kalacaksın yanımda

Tutkuyla hayaline bakarken
Sor beni sor halimi ey dünya mesut mutluyum
Bu yaşayan özgürlük en büyük dilek

Çılgın ateşler içindeyim
Yürüyorum gamsız saklıyorum kendimi
Yağmur gibi bulutta bir orada bir bu yanda
Garipçe bulamadım yolumu

Öztürk Acun

Sensizlik

Hayallerim yanılır biliyorum
Hayallerim yıkılmasın istiyorum
Rüya değil geldiğin
Anlıyorum gözlerinden gurur duyuyorum
Can buluyorum gurur duyuyorum
Alıyorum sevgini duruşundan
Tutuyorum sözümü sözlerinden
Can haccan
Kıskanırım yüksünmeden
Rüya gibi gelip geçme
Hiçim sensizliğe güç işim
Sabahın hoş gelişi hayrola
Teslim alma gönlümü
Gideceksen göreyim ölümü
Kötü söz çıkarsa keseceğim dilimi

Öztürk Acun

Sevdam

Yalnızken sevdam bizimle
Ne gözlerin ırak
Bilmeyen ellerim donuk
Hayalim dondu havada sonuz
Aşk yok
Eyledim firkat
Toz duman oldu yurdum beynim
Paronya yaşanıyor herhal
Doğruydu hep söylediklerim
Bulut göründü gökyüzünde umut ederek
Düşünceler perişan
Sevdam tanımıyoryalanı
Tanımadınız hiç beni sevdamı
Yok gönlümdeki yalansız şarkılar kimindi

Öztürk Acun

Sevgilerim

Nerde benim sevgilerim
Bayındır barajının sakin duruşunda mı?
Gülüşlerinde mi eylenen insanların
Namerinde mi türkülerin

Cızır cızır kızaran kızıl etlerde mi?
Yanıp tutuşan deniz mavisinde mi?
Utanıp başını çeviren insanlarda mı Sevgilerim

Sonradan dikilip büyüyen
Bana dik dik bakan çam ağaçlarında mı?
Dikenli kozalaklı

Bozkır sırtlarında mı
Avlanma yasağı olan yerlerde mi
Sahipsiz yüreğimde mi sevgilerim

Okyanusta mı dalgaya tutulan
Rüzgarla çoğalan dağınıklıkta mı
kentten kaçanlarda mı
Streste mi
Can mı çor mu sevgilerim

Öztürk Acun

Sevgimiz

Şimdi yanma bana yükümü aldım
Yıllardır boşunaymış emeklerim
Tutmuyor hastalandı sol tarafım
Günler geçer iyi değil kötüyüm

Sevgimin ışığını alamazsan
Gözlerime bakıp gülemezsen
Aşkımızı yüreğinde duymasan
Bir bardak suyu bile içemezsin

Yarın belli değil şu anı yaşa
Garipler ezilir güzelim aşka
Kollarımız hasret ile kavuşsa
Yasak mı olur acaba doğaya

Öztürk Acun

Sevilerimiz

Yaşayamadık sevilerimizi korkuyorduk
Hep aynı ses
Kir kokan karanlık
Karanlığa direnmiş gözler kökleşir

Ne mi düşünürüz sevda mı aşk mı
Karışır kahkahalar karanlığa
İtişmeler korkular
Korku bizle barışık karanlık sevdalarımızca
Zabıta tutuklu
Karanlık çöker üstümüze
Bozuldu karanlık
Bozuldu bilinen karanlık sevimiz

Öztürk Acun

Sevsem

Sevseydim bana bakan gözlerini
Özlemle düşleyen us gidişini
Çalı dibinde gülün bitişini
Doyarak hergün Sevsem sevsem sevsem

Şiirler kıpırdayan dudağını
Gülen yüzündeki yanağını
Belime tutunan bu kollarını
Doyarak hergün Sevsem sevsem sevse m

Nazlı nazlıca sallanan boyunu
Beraber erkenden yapak toyunu
Terbiyeli nazik candan huyunu
Doyarak hergün Sevsem sevsem sevsem

Öztürk der gidişim böylece sonsuz
Heyecanla neşe garip uykusuz
Bilir misin mis gibi nefesimiz
Doyarak hergün Sevsem sevsem sevsem

Öztürk Acun

Seyir

Bakıyorum balkondan bulvara
Tıklım tıklım otobüste insana
Genç ihtiyar yer yok acil hastaya
Herkes oturmak'çin müthiş atakta

Ne oldu bizim insanlara kardeş
Unutma saygı sevgiyi vatandaş
İnsan ol da insan içine karış
İhtiyaç varsa yardımına yetiş

Gelip geçiyorlar araçlar hızla
Oturmuşlar koltuğa adam kızla
Aldırmıyorlar kimseye çok hazda
Bu yıl olamadı gelecek yazda

Öztürk Acun

Sızlayanlar

Candan edercesine ettiler ustan
Diktiler ocağıma incirin ağacını
Kökten yıktılar ocağımı sandılar

Sızlayan donmuş kanı yediler
Umutsuz elleri zayıflayan bedeni
Durmadan ahlak değiştiren toplumu
Kanayan çıbanbaşı sanılan sorunu
Hesap kitap tutmayan kitap
Yutmayan yalanları
Umarsızca acıyla gülen birçok insan
Dudak büktük beraber

Senle
Yarın benimle coşkun akarken
Tutarken ellerimi
Düşen soğuk demiri
Sıcak yüreğimin korunu

Yadsıma doğanın yarasını
Sen yücel sen coş zikkım yer gibi
Kahkahalar zevkli kulaklarımda
Onlar akıllı
Onlar tam adam
Yoksa yarımsın
Sızlayan biz zor gören özgür müyüm

Öztürk Acun

Sonbahar

Sonbaharı yaşıyorum
Zor mu gözlerim
Kesildi sesler duyuyorum sessizce
Döktü gazelini dizlerime yağmur
Çamura saplanan sözlerim
Batmak istemiyor hayatım

Yalan oluyor ağlayan doğrular
Samimi gözlerden
Sel gibi yaşlar
Tutamadık bir türlü bakışları
Yaşatamadık kimseyi gönlümüce

Öztürk Acun

Sorgu

Yıldılar başıma gece yeniden
Sordular bilmeyince geçmişlerden
Kızdı vurdular tokadı yanaktan
Gidin dedim gitmediler yanımdan

Hırs bastı adamcağızları hınçla
Çıplakça dürttüler arkadan copla
Güldüler zevk aldıkça çığığıma
Zarar verdiler gençken sağlığıma

Bir şey yapmadım dedikçe kızdılar
Söverek şunu kabul et dediler
Yaralarım kanlarıma baktılar
Sigara yakıp etime bastılar

Başıma dikildi adamın biri
Kafamda kan ve saçlarımin kiri
Yıkanamadım başımda pisliği
Çıktı üstümden hapisin bitleri

Uykusuzluğa dayanamaz insan
Hişler hoşlar uykuya dalacağıın
Anda başlar sesler gelir bodrumdan
Burada hak ve tanrı olmadığından

Öztürk Acun

Sövgü

Anasını avradını deyip sövmeden
Sessiz bıraktılar çıkarlarından
Seçenek bırakmadan
Sormadan halini nedenini
Helalleşmeden sevdikleriyle
Doldurdu kurşunları hayin planlar için
Verdi mermiyi namluya
Ne diye kadersiz
Tanrıya sığınıp mutlu olmayı bekleyecekti
Dolmuştu kafası kinle
Paylaşmadan uzak
Yaşamıyor gençliğini kanlısını devireceği
En büyük olacak başarısı
Adam olmanın sırası
Savaş değil
Karartacak dünyasını girecek kanına

Öztürk Acun

Talan

Katlanamam hatır ile yalana
Gözlerimi yumamadım talana
Durmadan akar gider damarımda
Vatan için çıksa canım yolunda

Yalanı gerçek gibi sundular
Doğruları zihnimizden sildiler
Peşime düştüler talan ettiler
Akbaba gibi üstüme kondular

Sabır ettim bulmak için yolumu
Verdim elim çekemedim kolumu
Önleyemediler gitti soygunu
Değiştirip götürdüler hortumu

Öztürk Acun

Tarih ve Atatürk

Ben tarihim
Türk'ün tarihi ta Orta Asya'dan başlarım
Bu millet özgür yaşamış
Milletler olmuş her kıtada
Şimdi Büyük devlet Anadolu'da

Osmanlı İmparatorluğunun son
En son padişahı
Muhteşem devletim yıkılmak üzere
Osman atamın kurduğu bu devlet çağa uyamadı
Yapamadık yenilik
Damat Ferit İmzaladı Mondros Ateşkesi
Çaresizim milletim
Anadolu'ya gönderdim Kemalimi
Şimdilik manda, sömürge kabulüm
Yaşasın tahtım tacım

Öztürk Acun

Temizlik Harekatı

Donmuştu ay ışığı sesini yükselterek bilmeden
Durdu çaresiz yargıç
Kullandı mı kafasını kurcalamayan eğitim
Vicdan mı kıldık
Bunca vicdan sesi karanlıkta yürümek mi
Yükselmek için üst dereceye
Temizlenir mi toplum
Doğru eli tutmayınca
Değildi yargı apolloda uzattı gözlerini boyunu uzattı.
Böğrünü deldi.

Kınaladı ağırın başını
Kapattı başını bar başını çektiğinden açtı foşiyi
Parladı kınalı saçları güneşin çılgınlığıyla
Zerre yaş gelmedi gözünden
Kurudu çoktan taş bastı bağına
Bilmedi kimseler derdini
Yoktu yargıç
Sattı anasını avradını dünyanın uzayın hatta kainatın
Verdi veriştirdi Yuri Gagarin'e
Temizlenecekti devleti yıkacak teşkilat
Doldu mapuslar
Bırakı mıydı giden yedi kat göğe
Nurdan yaratılmış aya
Yakıp yandırmamış, haşa
Burak'a sordunuz mu arş-ı alayı
At karıştı yıldıya
At mıyım kat mıyım
Koşmak için başı boş tıkmalı
Neden karışıyorsun ki yargı burada
Teselli aç kaldı
Susuzluğu ciğerlerinde parelendi canı çıkarcasına
Korkmadı özgürlük sevdasından cez/alan-maktan

.....
yargıç-vicdan

25.06.2012

Öztürk Acun

Teşekkür

Yıllar beni sevmeydi
Ben yıllardan habersiz.
Acılarım maratonda nefes nefese
Sevdiklerim o yanda
Aradığım çok
Yanıt yok
Her çizgi umutsuzluk başarısızlık herhalde
Yaptım mı hatayı yapacak mıyım
Yetilerim sağımda mı
Sağ mıyım hasta mıyım karışık
Anlayanım çıkmış helal olsun
Kulağına diyorum
T e ş e k k ü r l e r....

Öztürk Acun

Titrek

Güneş parlıyor titrek titrek
Korkuyor sanırım bilgisi eksik
Karlara eriyor sel su olacak
Kimi sevinecek kimi korkacak

Tutmuyor uyku kelek gidiyor
Yardım allah diye dua ediyor
sonu görmeden geçip gidiyor
birini atmış birini tutuyor

Öztürk Acun

Tutkum

Ne sorarsın be gülüm
Yürekten çok tutkunum
İnan işte sözüme
Yaradan rabbim aşkına

Tutkunum ben tutkunum
Sevişine tutkunum

Çiçeğimde bal özü
Damarımda aşk közü
Seni sevmek en hası
Yaradan rabbim aşkına

Tutkunum ben tutkunum
Sevişine tutkunum

Öztürk Acun

Tutulmaz Gökyüzü

yeniden başla hayata
ömür kısacık nasılsa kolay değil anlarım
sakız içinde karanfil
nur topu gibi duygular
çoğalır anılır
umutsuz barış içinde yalnızlık
söylenmez her söz
tutulmaz gökyüzü
güneşi tutarım ay kalır elimde umarsız
nuru yoktu yansır yüzüme
saflığı ateşinin
çaresi yok doktor bilmez
kimbilir doğrusunu
nasıl tutulur benim adamım
hızlı
korkusuz yürek
durmaz
kanmaz

Öztürk Acun

Uçacağım

Boğulur içimde dertler hüzünler
İçimdeki aşkım gençleşir büyür
Aklım düşünceler ululaşırılar
Neredeyse yeniden doğacaklar

Neşeden sevinçten mi uçacağım
Okuyor birinci sınıf öğrencim
Her yana dal budak olup salacağım
Ben toplumun hizmetçisi aşığıyım

Öztürk Acun

Umuda Dönük

Sökülür içimden kinler
Yeniden başlayan günle
Dökülür herkese umut
Umarak yaşamadan başka umar olmadığı
Zoraki kahkahalar başlar
Nerde o şans
Nerede emekler
Emek olmadan olmaz mutluluk
Çaba gerek sağlık esenliğe
Şevgiye mutluluğa
Dön seyret hele bir insanı

Öztürk Acun

Umut

Yarınımı bilmiyorum inan
Korkuyorum senden
Okunmuyor esemen
Anlamıyorum yoramıyorum sensiz geceyi
Söyleyemiyorsun sihirli heceyi
Kutsal görürüz aileyi
Korkuyorum yaşayamamaktan umudumu
Aşk bu yaşama bağlanmak
Umudu görmek sonunda

Öztürk Acun

Usandım

Usandım dertten
Haberı alınca yutkunup
Otuz saniye sustuk
Akan içime birkaç damla göz yaşı
Baktım hayalinde hüznün ve gama
Yaktı canımı nar olup
Cız etti gitti
Sevgi kaldı acınacak

Öztürk Acun

Uzun sürmüştü bu hasret

Yaprak dökmeyecek demişti güneş çıkınca
Süslendi güzelleşti kiraz müşteriye çıkınca
Yanıma geldi dut tadını görünce
En sevdiği yaprağında göz yaşında boğulunca
Yalnız gözüne kestirdi üç put kiraz olunca
Sözünü tutan doğruldu
Kızdı güneş yavaş yavaş
Serinlemek için koşuşturdu gün boyu
Aradı sordu bulutu
Vakit geldi
Derinden derinden yağdı yağmur
Güç duyuldu sesi sohbeti ağacın
Yanmış toprağın içi cıs etti
Çekti hasretle içine
Oh, can! Dedi
Ne kadar uzun sürmüştü bu hasret 26.07.2012

Öztürk Acun

Üç Şey

Sen al hemşerim
Güzelim memleketimin
Sütünden, balından, yağından
Sen al hemşerim
Anadolu'mun büyük nimeti
Ayvasından narından barından

Sen hemşerim bak
Türkiye'mde ne yok ki
Madenler kızarak buyur ediyor
Altın gümüş bor
Sen hemşerim bak
Özgürsün gıptayla güvenle
Göklerde gezer sancak ile bayrak

Sen hemşerim üç şey
Barış dostluk adamlık
Türkiye kıtalar dünya
Yaşamak barışla her yerde

Öztürk Acun

Ülkü

Aklanmış yere düşen kar yerinde
Turna tüyü gibi özgür ülküsünde
Boğuk boğuk
Suskun
Tek kalan yeni doğan enik aslan parçası
Umut süren can götüren
Bilmem neyin nesi
Hangi dünyanın pası
Aklaşan paklaşan kız kızanıyla
Akışan yakışan acun kurmak sözüyle
Yürür yüreği korkusuz
Dağ başından inen Memoş gibi şaşkın

Kilitli mi
Susmaya alışan düşünmeyen
Okuyup üretmeyen acıyla boğuşmayan
Erkleşen devrimiyle berkleşip
Yumruk sıkın, diş kıran
Dünyamız çalıyla mı örtülü

Öztürk Acun

Üzgü

Şolmadan yapamadıklarım
Üzölmek tanık koruma bestesi içinde
Atonal

Küskünlük dalından koparılan savaş
Doldur kursağına gözlerini
Ölüm kokusu imgesinde
Arsızın dünyası
Kim bilir şeridinde yaşlarını
Kestim artık selamı
Belli bir yaşa geldiğimde
Sözlü gaflete düşmüş paranoya
Elden geldiğince
Dil eriştikçe
Gazoz içilir ardınca türkülerin
tam içine girince

Öztürk Acun

Vatan Sevgisi

Daha bismillah alacağım yol
Yorulmayacak umarım bu kol
Haksızlığın üstüne gideceğim
Doğrular üstüne esmesin yel

Nefesim çıkar duyar kulağım
Güvenim büyür aşkın duyarım
Ülkemin insan candan severim
Hayin leşini çıkar yayarım

Gözlerim görüyor dev büyüyor
Usumuz gitmiş yollar ağlıyor
Ecnebi belli çıkar sağlıyor
Almış eline dizgini sürüyor

Durmuyor uğursuzluk allahım
Zalimi sana havale ettim
Gücüm yetmedi kurtar sen şahım
Öztürk'üm parelendim yanayım

Öztürk Acun

Vatandaş

Vatandaşlık zor kardeşim
Elin yemez gücün çatmaz
Hani senin elin amca kıydın oyunu bunca
Katlanıyoruz sayende sonuca
Vaat ettiler biliyorum bolluğu bereketi

Vatandaşım ülkemi seven
Nutuksuz
Çizmeni vur başına
Çek çilesini bugünün
Unutma bugünü
Kolla gelecek olan yarını
Dişini sıkma uygar ol
Merhaba de ama doğru ol
Kanma söylenen yalana

Öztürk Acun

Vefasız Sevgili

Yüzüm gülmüyorsa sebebi sensin
Ben öldükten sonra kavrulup yansın
Benim hayatımda ilk değil sonsun
Hoş gelmedi nefes haydi kesilsin

Farkı yok bugünün dünden beterince
Acı çekmedim mi sence yeterince
Rahata olmaz mısın ölsem ecelimce
Yerlerin mi genişler gelme kabrime

Sakız bile çürür konuşuldukça
Yedin bitirdin de yoktan çıkınca
Hergün düşünmeden canım yakınca
Bütün çabalarım gitti boşuna

Düşünmüyor muyum sanki ölümü
Mutsuz geçiyor ömrüm bu bölümü
Yalan yanlış demeden üfür üfrüğü
Hak etmiyorum ki haksız küfürü

Bir ömür boyu demiştin o vakit
Caydın sözünden kırdın kalbimi
Hazırlıyorsun yavaşça sonumu
Yazıktır sevgime yazıktır bana

Buldun günah keçisi vur döşüne
Düşürürsün sen adamı vereme
İstiyorsun bu can sürüm sürüne
Acı sevdiğime son bulsun işkence

Zehir ettin günü yotan geceyi
Unuttum çoktan harfi heceyi
Dilin zehir saçar deler sineyi
Onmaz açar yara, yaralar beni

Çaresiz bıraktım bomboş ellerim
Sen böyle diyince nasıl gülerim
Göz yaşlarım aktı durmaz sellerim
Tükendi kalmadı bitti yollarım

Konuş gül söyle diyordun çoktan
Halim perişan oldu yanmaktan
Yandım da küllendim bu ne demekten
Yüklendi kervanıp gelip geçmekten

Sözlerim çıkmadan düğümleiyor
Boğazım kuruyor can çekişiyor
Başım dumanlanıp yürek kanıyor
Ne yaparsam acılarım dinmiyor

Korkuyorum canım çıkacak gibi
Ölüp gideceğim ansızın sanki

Karanlık boğuyor gün olmaz belki
Anlamadım nasıl taanının beni

Vasiyetim olsun yazın taşıma
Yalandan ağlayıp gözün yaşına
Katın kadehine ağuyu benim
Suçsuz günahsız kıydı canına

Böyle bencil nankör tahmin etmezdim
Dostun bahçesinde bir gül dermedim
Her olur olmaza derdim demedim
Ağla gözlerim ağla sende dermanım

Yarınlarda olur diye umardım
Küçük şeyler için mutlu olurdum
Budadın kol kanadımı duruldum
Ne dersen ellerim havada duam

Moral diye bişeyler kaldı sanma
Kurgulayıp neler diyerek koyma
Pres içinde dünyam ruhumu yakma
Yakıştırmalardan bıktım sonunda

Kızılây'a gittim sanki dolaştım
Ne eylence ne de kimseyle buluştum
Hayelinde daha çok halt yemiştım
İnandıramadım buna yanarım.

Yapma böyle yapma gülme halime
Çoktan beri dolamışsın diline
Hayinsin yalancı ithamın niye
Zanların sözlerin haksızlık işte

Gülüp geçmek istedim hadi diyerek
Sevgiyi büyütme için uğraş gerek
Ateş düşünce içe kavrulur yürek
Nerde kaldı aşkımız sevgin umarak
Sığınacak yerim mi var
Güldürecek yarın mi var
Gözümde akan yaşlar
Sel gibi oldu çağlar

Ettin beni gamsız yalancı
Sandın ki mutlu bakıncı
Oldum senin için falancı
Bitmiyor yürekte sancı

Artık bende kalmadı takat
Durma hergün bir tokat at
İster üzül ister rahat et
Kendine huzurlu yollar tut

Vasiyetin yazdın mı diye bekliyor
Beni hor görüp dalga geçiyor
Ağlatıp ağlatıp mutluca gülüyor
Türkiye bitti Almanya elleniyor

Kaldım kimsesiz be hey imansız
Sevdim seni gönülden riyasız
Gözlerim ağlamaktan oldu yaşsız
Vur oyna gül oyna hayin kitapsız

Bela oldu bela bana internet
Şunun şurasında neyine sabret
Kaç buralardan defol burdan git
İfade edemezsin gülmeden git

Yalancı yarım yalancısın sen
Talan ettin gönlümü kıran
Yalancılıktan hatırım soran
Viran oldu bu yol tuttuğun

Öztürk Acun

Yağışlar

Kokmuş yzly yağışlar
Ne yapıp neler işler
Bora fırtına karşılar
İslanan beden çile altında
İnancın varsa tanrı katından
Yağar başına dolu
Budar tüm ağaçları çiçekleri
Öldürür küçük canları kokmuş nefesi
Yıllar sormuş arkası
Yok kalmamış nesli
Tek kalmış uydurulmuş miti
Sorma sende artık
Bu kimin miti

Öztürk Acun

Yağmur Devam Ediyor

.....bir defa başladı mı?
bir defa
Sanki bütün acılarını akıtıyor gülerken
Yeryüzü açmış kollarını
kucaklıyor geleni
küskün olduğunu akıtıyor fazladan dereye
sel oluyor buluşma yeri
güneşlenmek için bulutlar
kol kola el ele verip
cezalandırıyor yerdekilerden
şeviyor kendinden alınanları geri almayı
İşbirlikçi deniz başta

durmak yok can almadan
bir lastik gibi buluttan yere
yer bulursa
uzuyor
bir başladı mı durmak yok
ne gece dinleniyor ne gündüz
uyumadan olmuyor, nihayet olacak
işbirliği bitip herkes kendi yoluna dönünce
güneş çıkacak
Dönüşüm yeniden başlayacak
biz güleceğiz düzelecek moraller
anlayan bilir sanırım
bir başladı pir başladı
Antalya'da devam ediyor yağmur

03.12.2014

Öztürk Acun

Yağmur Gibi

Yağıyor yağmur tüm şiddet ile
Gidiyor insanlar
Kimi şemsiyeli kimi yağmurlukla işine
Arabası olan biniyor arabasına
Bakmıyor başkasına
Günaydın demeden komşusuna
Sabaha çıkmış bazısı
Hevesle hesapla çıkılmış yola
Hırsız uğursuz girmiş kol kola
Rahmet yağıp suluyor
Kirleri görünmüyor
Kandıran kandırana
Güvensizlik yağmur gibi

Öztürk Acun

Yakın Oluş

Midesi bulanıyor gökyüzünün
Tutuyor şarkıları ellerim
Tarıyor saçlarını bulutlar
Sevgisinden döküyor göz yaşı

Tutmuyor sözünü Allah aşkına
Alttan alta bakıyor
İnanıyor uğruna
Yakın olmak için dönüyor şaşkına
Yırtıyor sırlarını çalı dibinde

Öztürk Acun

Yalan Dünya

Akar dağ yamaçlarından
Akar sakın derelerden
Gözleri açık heyecandan
Kan bulmak ister durmadan

Fısıldar sevgileri içime
Dalaşır sarıya mora yeşile
Sırrını bilir söyler birine
Doğuştan yaşamaktan öte

Kaç kişi ağlar ki ölünce
Üzülme bayılma böylesine
Şu verenim olmaz belki de
Ölünce su çek yüreğime

Öztürk Acun

Yalvrış

Yalvardım yakardım inanmam dedin
Kalktıka ayađa vurdun dūřurdūn
Yan bakıp çaresizliđime güldūn
Benliğimden çıktım farkım yok senden

Göz yaşımı söyle nasıl sileyim
Sen gül ben içteniden ağlayayım
Derdim azdı kime nasıl anlatım
Serildim yerlere artık ne diyim

Öztürk Acun

Yanılığı

Güneş parlıyor titrek titrek
Korkuyor sanırım bilgisi eksik
Karlara eriyor sel su olacak
Kimi sevinecek kimi korkacak

Tutmuyor uyku kelek gidiyor
Yardım allah diye dua ediyor
sonu görmeden geçip gidiyor
birini atmış birini tutuyor

Öztürk Acun

Yalnızlığım

Canını sevdiğim gönül verdiğim
Söyle ıstırabını çare bulayım
Açlığı tokluğu vermek istemem
Aşka kime diyeceksin anlamam

Sanma böylesine rahat ederim
Alır başım gurbetlere giderim
Her yerden dinler sözlerin toplarım
Adını duyunca yerimden hoplarım

Hey gidi alık dünya işte varlık
Varlıklar içinde çekerim darlık
Alıp verdiklerimizde hayır yok
Dil verenlerim çok akıl veren yok

Halimiz bilinmez tecelli midir
Sorunlar çıkar karşıma bu nedir
Düşmüşün ummana seni kim korur
Dert çok derman yokmuş adalet midir

Hasta olup sessiz sükut kalırsın
Damla damla gözün yaşı silersin
Okumuş insansın yazıp çizersin
Para ile hileleri bilmezsin

Öztürk Acun

Yardım

Canını sevdiğim gönül verdiğim
Gözlerinde yanan karanlık sandım
Tükenmez çoğalıyor hergün sevdam
Aşkım yudum yudum değil ırmağım

Güller bitsin viran kalsın yurdumda
Mutlu olmak istiyorum sonunda
Sonsuz kalmak istiyorum yanında
Yalansa ziyaret etme mezarda

Fazla çabaladım olmadı gitti
Dumanlarım tüttü bedenim bitti
Soluduğum temiz havalar yitti
Tut elimden kaldır havaya beni

Öztürk Acun

Yarım Kalan

Yarım kalan gökyüzü
Perişan olmuş gidiş
Şaşkın şaşkın geliş sevinen çok gelişe
Ne diye
Çözumsuzlüğün çözümü
Yarım yamalak her iş
Büyümüş çoğalmış
Toprağın rengi mutsuz
Taşa dönmüş yürekler
Hayin insanlar kuşatmışlar sanki cepheyi

Baskı bir vadi üstünde
Görünmez beyazlık içinde kar
Uluyan kurt
Korkuyorum belirsizlikten

Öztürk Acun

Yaş Kemale Erince

gece vakti bir koşu
unutma gözlerinden uçan huzuru
çekmez kimse nazını
deniz taşacak yaptıysan bir şeyler kendine
öykücü yazacak meşakkatini
tutturacak yakasına aşkını
sabahleyin solmasın nuru
arıyor baksana huzuru
umar yok yolun yarısı kara
açar kalplerde yara
doymadan gençliğine yaşamadan
kırklı ellili yaşı bir hiç yaşlılık
adam sayılmaz yaklaşık

23/03/2012

Öztürk Acun

Yaşamak Diyorsun

Buna sen yaşamak diyorsun
Sordun mu bana acı ve eziyeti
Yok kimsenin meziyeti
Sadece yağcılar çevresi
Toplanmışlar bir araya gelmişler
Sanki hep bir ayar seçilmişler
Hepsi dizgicisi çorapçısı

Buna yaşamak diyorsun
Ayıp ediyorsun
Her şeyde para hak
Buna ediyorum merak
Ölmüş insanlık
Sanki parası olan akıllıymış
Akıllılar ortada şaşkınlaşmış kalmış
Tavrı bile unutmuş
Deli miyim ben düştüm yollara
Sığınmadan olanlara

Buna yaşamak mı diyorsun
Temiz mi kazancın
Çekmiyor musun acı
Tanidikça anladıkça

Öztürk Acun

Yaşayan Özgürlük

Kum tanesiyim çölde acıyla umarsız
Bir o yana uğuldayınca rüzgar sonsuz
Sorunsuz
Ayazcasına mehtaplı gecenin koynunda
Kıvrır parmaklar
Kırılır perçeminden zaman
Kudret içinde acıyla barışan
Yaşar tutkuyla yarışan

Çiğnenemeyen gördüğün eziyet işkence
Şızlayan kalem ucunda yazıldı
Küçülmeyen bir kum tanesiyim
Çoğalırım
Konuşurum iletişim bıkmadan
Denizden okyanusa sızan bir damla gibi
Havada özgürce dolaşan
Havayım
Suyum
Kum tanesiyim tatlı özgürlükle bezenen
Senle birlikte olan
Bezelenen düzenlenen ve de değişen

Öztürk Acun

Yazık

Ufalanmış bir ülkeyi
Soyunu sopunu neslini
Demeden kaldırmış ayağa
Atatürk
Tanımayana yanılıta yazık
Yanlış hesaba oturana
Emperyalist savaşa çanak tutana yazık
Anlamadan konuşana
Satılarak dem vurana
Şehit diye alay edene
Gazi diye gülene yazık
Çanakkale'de yatan binlerce insan
Gidip de o ruhu anlasan
Bir günün zorluğunu tatsan
Aklını çalıştırıp dua etsen
Şükür bulursun
Türk ulusu özgürlüksüz olur mu?

Öztürk Acun

Yoldaş

Çevir gözünü düşman üstüne
Yaklaştırma yüzünü kalleşe
Tomurcuklarımız göz yaşlarında umarsız,
Hep kızgınsın yobaza
Ne çirkin oyunlar döndü ulusumun üstünde
Sağcı solcu ayrıldık

Çok şeyler yaptılar
Daha daha, daha da
Nasırlaşan kartopu büyüyor
Yorulmadan bileklerin çelik mavzer
Saflar oluşuyor sık ve bilinçli
Emeğinin ekmeğinin peşinde
Ha şurada ha burada
Yürüyoruz düşman üstüne

Öztürk Acun

Yollar

Küskün olma bakınca kollarımda
Arzular coşkun taşlı yollarında
Uzaklaştın gidice gelmiyorsun
Hayallerim telaşlı sonlarında

Yandı alevlendi seneler günler
Çabuk geçer mi korkulan acılar
Ne yaptın ayrılıyor ağır yollar
Esip gidiyor rüzgarlı yağmurlar

Sanma ki unutmaz durulmaz insan
Yanıyor ellerim, gelmiyor giden
Bitmiş sanırım tükenmiş mi sevdan
Bundan beter nedir başıma gelen

Öztürk Acun

Yorum

Dudak büktüm saçlarım oldu bembeyaz
Dişlerimi sıktım işlerim güç biraz
Yaramasın deseler insan gamlanmaz
Düşünüp yorumlarım kaldım sonuçsuz

Böyle gidiş olmaz diye söylenirim
Yüzsüzlük yapanlara olmaz hediyem
Haksız uğursuz namussuza ne desem
Yaptıkların ortaya koyup söyleyim

Azırgama gücün saklama başını
Çatma kaşını dik dur üzme canını
Yaşarsan yararsın doldursana açığı
Öztürk olacak her zaman can yoldaşı

Öztürk Acun

Yük

Yüküm ağır duyuyorum heyecan senden
Elim terler yerini bulmaz
Tutarsan ellerimden
Kıvrandırken ellerim narın
Kasılır bulut
Kaybolur umut
Acunu tanıyamadan
Soramadan bugün
Yanıt alamadan bir kere
kimsin böyle canımı yakan
ekşiyen ömrümü
yakışmaz bana
hep hayat bulmalıyız ağır yükün altında
27.06.2012

Öztürk Acun

Yükseklerde Yaşar İnsanım

Yüksek dağların ardında
Meleyen kuzu acıkan kurt
Orada hep

Yükseklerde uçan kartal
Orada sarp kayalarda cesur
Gözleri keskin
Yediği leş

Yüreklere kır çiçekleri çiğdemler
Bekleşir kar altında kekik kokularıyla
Karın ağlamasını

Yükseklerde söylenir özgür türküler
Çoban döker kavalından sevdalarını
Yüksek bayırda kaya tepesinde
Nağmeler uzanır silik kalmadan
Ağlayan bebeğin ağlamasına aldırmandan
Fısıldaşır rüzgarla
Derdini açamaz gülmez yüzü kendine
Dünyamıza alışmak adetimiz

Yükseklerde daha kolay
Güneşin doğuşunu görmek
Haşin hınç ve cefayla
Isınmak için baharda
Sönmemiş güneş ışığıyla

Isıt kendini
Sevgiyle sar bedenimi

Öztürk Acun

Zafer Şarkısı

Genliğin tadı sevmek
Nesil görüp tadı almak
Ne durursun sevgilim öp öp

Ne çıkar savaş çıkacak yarın
Namertle yiğit dövüőecek
Eline geçecek tüfek öp öp

Çocukların körpe
Topla onları söyle
Döneceksin zaferle öp öp

Öztürk Acun

Zaman

Geçiyor zaman
Dikkat etmek lazım zamana
Yetişmiyor zaman bize uyan kalk
Gaflet uykusundan kalk
Telefon çalıyor
Uyuyorsun hala
Bak bir arama kaydına
Ara beni
Konuşalım kuralım iletim
Yararımız olsun kendimize
Size insanlara
Uyan uyumanın değil sırası
Fırçada atma uyandırdımsa
15.04.2012

Öztürk Acun

Zevk

Yeme içmeden zevk almaz oldum
Doğru söyledim inanmaz oldun
Sen beni bir horoz gibi yoldun
Maskara oldum sür yere gitsin

Bugünmüş yarınmış asla farksız
Kaldım ara kenarlarda yalnız
Söz tükendi kurudu dilimiz
Son olsun acılar dayanılmaz

Anlamazım dünyada kalışı
İnsanların müthiş yarışını
Dostumu kucaklayıp sarmayı
Vakit geçirip sakın durmayı

Öztürk Acun